

مرکز ملی باوردهای علمی و فناوری

سازمان بنادر و دریانوردی به عنوان تنها مرجع حاکمیتی کشور در امور بندری، دریایی و کشتی‌رانی بازرگانی به منظور ایفای نقش مرجعیت دانشی خود و در راستای تحقق راهبردهای کلان نقشه جامع علمی کشور مبنی بر "حمایت از توسعه شبکه‌های تحقیقاتی و تسهیل انتقال و انتشار دانش و سامان‌دهی علمی" از طریق "استانداردسازی و اصلاح فرایندهای تولید، ثبت، داوری و سنجش و ایجاد بانک‌های اطلاعاتی یکپارچه برای نشریات، اختراعات و اکتشافات پژوهشگران"، اقدام به ارایه این اثر در سایت SID می‌نماید.

سازمان بنادر و دریانوردی

تبیین فضای اطلاع‌رسانی نوشتاری در قالب فصل نامه علمی – تخصصی

ز گوش و چشم‌ها، پنهان بگوییم	بیا با هم سخن از جان بگوییم
چو فکرت، بی‌لب و دندان بگوییم	چو گلشن، بی‌لب و دندان بخندیم
دهان بر بسته تا پایان بگوییم	به سان عقل، اول سر عالم
اگر جمله یکیم، آن سان بگوییم	کسی با خود سخن پیدا نگوید

مضامین و مفاهیم مشترک بین تمامی علوم و دانش‌ها، حول محور تحقیق و پژوهش، فراهم می‌شوند. به عبارتی، تحقیقات، کانون رصد آسمان علم و شناخت هستند.

به طور طبیعی، جاری سازی اقدامی که منجر به ایجاد چنین مرکزیتی گردد، از طریق ابزارهای شناخته شده فراهم می‌آید که از جمله آن‌ها، وجود فضایی نوشتاری است که بتواند نسبت به نشر و ترویج «فرهنگ پژوهش» تلاش و برای «تولید فکر و اندیشه» اقدام و در جهت انعکاس «ماهیت فعالیت‌های پژوهشی و خلاقیت‌های بالقوه‌ی منابع انسانی مستعد و علاقمند به اقدام پژوهی» عمل نماید.

فضاهای علمی و فرهنگی، نهاده‌ای برای حمایت و جانب داری از عناصر فکری هستند و بنا به ماهیت ذاتی خود، لوازم و مفروض‌های کار نظری، روشنفکرانه، محققانه و اندیشمندانه را فراهم می‌سازند. به این سان، کوشش به لحاظ ایجاد فضایی که زمینه‌ی در هم آمیختگی نظر و اندیشه‌ی علمی و تحقیقی را با عمل و اندیشه‌ی اجرایی، پیاده‌سازی نماید، پاسخ به ادای وظیفه‌ای است که در برابر «رویکردهای

مشارکت‌اندیش»، در حوزه «فعالیت‌های فکری»، بر دوش داریم.

وجود چنین فضایی، کمک می‌کند تا حاملان و صاحبان ایده‌های نظری، مجریان و کارورزان، طرح ریزان و برنامه‌سازان، مشاوران و کارشناسان چه در محدوده‌ی سازمانی و چه در پهنه‌ی برون سازمانی، فرصتی و وسیله‌ای را برای نشر آگاهی و شناخت خود، پیدا کنند و به این وسیله به جریان نظری شناخت‌های فردی، عمق و فراگیری دهند. وجود چنین فضایی علمی و فرهنگی، در چارچوب نشر اطلاعات و اطلاع‌رسانی، جاذبه‌ای برای حفظ، نگهداری و ارتقای سطح فعالیت منابع فکری است و به عبارتی، بستری برای بازتولید قابلیت‌های فکری و زمینه‌ای برای تقویت نقش این دسته از همکاران درون سازمانی و منابع انسانی برون سازمانی است که می‌توانند با بهره‌برداری از این فضا و نهاده‌ی فرهنگی، به اصل «مشارکت‌اندیشی» صورت عینی و به «تولید دانش و علم افزایی»، اهتمام ورزند. وجود چنین سامانه‌ای، تحقق احترامی است که می‌باید برای همکاران اندیشه‌ورز و صاحب نظر درون سازمان و یاران فکری خود، در بیرون سازمان جاری و ساری سازیم. ما، عنوان این سامانه در نشر و اطلاع‌رسانی را، از طریق و به وسیله‌ی «فصل‌نامه» ای می‌جوئیم که در برهه‌ی «انفجار اطلاعات» دهه‌های اخیر، می‌تواند کانون و مرکزیتی برای ترویج فرهنگ پژوهش و نشر یافته‌های پژوهشی در حوزه‌های مرتبط با فعالیت سازمان باشد. ماهیت این فصل‌نامه در ساختارهای اطلاع‌رسانی تخصصی - حرفه‌ای، به عنوان یک فضای علمی و فرهنگی مطرح است که می‌تواند به عنوان ابزاری برای نشر آگاهی، تولید علم و دانش و به تجربه‌ی کشاندن اندیشه‌ها، از «مرز نظر» تا «پهنه‌ی عمل»، اقدام نماید. سامانه و فضایی که انتظار داریم تا پاسخی شایسته و مناسب باتوجه به خط مشی سازمان، برای تقویت، پرورش و پردازش رسالت حرفه‌ای سیاست‌گذاری، هدایتی و نظارتی، راهبری و

تولی‌گری باشد.

به علاوه، در نیم قرن اخیر که ره‌یافته‌های روشمندان‌هی نوین و تفسیر و تاویل‌های کارآمدتر، همراه با کارکردهای اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و خلاقیت‌های حرفه‌ای و صنعتی، همه از منبع R&D^۱ها^۱ تراوش کرده است، به جدیت، ایجاب می‌کرده است تا نسبت به برپایی چنین پایگاهی علمی و فرهنگی اقدامی ایجاد کننده، صورت گیرد.

در طرح ریزی این فصل نامه، هدف مرکز تحقیقات سازمان بنادر و کشتیرانی تعمیم خط مشی‌ای است که علت وجودی این «مرکز» را، نه فقط در «محدوده‌ی سازمانی سازمان بنادر و کشتیرانی»، بلکه در پهنه‌ی گسترده نظام اطلاع‌رسانی کتابخانه‌ای، در حوزه‌ی حمل و نقل چندوجهی با تاکید بر حمل و نقل دریایی، و دیگر مجموعه‌های دانشی مرتبط، از حوزه سیاست‌گذاری راهبردی تا صنایع حمل و نقلی، از پول و گردش اعتبار مالی تا مبادلات الکترونیک اسنادی، از محیط زیست دریایی تا وضع قوانین و حقوق دریایی و حمل و نقل، از نقد حال تا رصد آینده، از آموزش و پرورش منابع انسانی تا نشر علم و دانش و زایش اندیشه و از «نظر» تا «عمل و اقدام» شامل گرداند. پهنه‌ای که در حمایت و طرف‌گیری خود در «نظام تحقیقات و مطالعات» متکی به راهبردهایی برای دانش محوری و مساله‌گرایی، جامع‌نگری و نظام‌گرایی، واقع‌بینی و مثبت‌اندیشی، تحلیل‌گری و نکته‌سنجی، فرصت‌سازی و آینده‌نگری و بالاخره، اتکا به مسئولیت‌پذیری اخلاق‌گرا و تعهد داشتن به نفس تحقیقات و کار‌کردگرایی، بر پایه‌ی نظام مشارکت‌اندیش و کار «تیمی» و «گروهی» باشد.

به طور طبیعی، آن چه که می‌تواند انرژی لازم را تدارک نماید، اتکای به خلاقیت‌ها

و نوآوری‌هاست که در پرتو شناخت نیازهای زمانه حاصل می‌آید. خلاقیت، لزوماً منجر به یافتن راه حل‌های بهتر نمی‌شود، اما همیشه می‌تواند ما را در تولید ایده‌های نو، طرح‌های بیشتر و بهتر و به دست آوردن بینش‌های تازه‌تر یاری نماید.

دامن فکر بلند آسان نمی‌آید به دست زرد شد تا مطلعی را کرد رنگین آفتاب^۲

از مهم‌ترین و پیچیده‌ترین مسایلی که امروزه، سازمان‌ها با آن رو به رو هستند، مسأله‌ی «نوآوری» است. نوآوری در شناخت، پرورش و بهره‌برداری از قابلیت‌های بالقوه، نوآوری در ایجاد امکان برای موفقیت تولیدات و خدمات، نوآوری با هدف جستجوی راه‌ها برای انطباق بیشتر با نیازهای بازار و مصرف‌کنندگان و نوآوری در بهره‌برداری از سرمایه و منابع مالی و فنی.

تمامی این مصداق‌ها، نشانگر نقش نوآوری از یک سو، و ضرورت تمرکز بر آن با هدف شناخت عناصر، ابزارها و سامانه‌های مفید برای جاری سازی نوآوری و تقویت مبانی و بسترها و فضاها، ایجاد کننده‌ی آن، از سوی دیگر است.

در این خصوص، وجود یک فصل نامه تخصصی - حرفه‌ای، که به طور کامل در زمینه‌ی تحقیقات، مطالعات و پژوهش، اهتمام به ارایه‌ی دیدگاه‌های گوناگون فکری و یافته‌ها و دستاوردهای نو کند، می‌تواند با به چالش کشیدن تجربه‌ها و اندیشه‌ها، نیازهای فکری بر سر راه سازمان‌ها را، در دسترسی به اندیشه‌های نو، تامین نماید. امروزه، سازمان‌ها و موسسه‌های تولید کننده کالا و خدمات در سراسر جهان، و از آن

۲. دیوان صایب تبریزی، جلد اول، به تصحیح محمد قهرمان، نشر انتشارات علمی و فرهنگی

جمله سازمان بزرگی چون سازمان بنادر و کشتیرانی و مجموعه‌ی موسسه‌ها و شرکت‌های حمل و نقل دریایی در کشور ما، با مسایل ویژه‌ای مواجه هستند که از جمله‌ی آنها، می‌توان به موارد زیر اشاره کرد :

الف) طرح‌های جامع بنادر باتوجه به چشم اندازه‌های بلند مدت (چشم انداز ۲۰ ساله) و برنامه‌ریزی‌های ادواری توسعه (پنج ساله).

ب) افزایش حجم کالا برای ورود به بازارهای جهانی از طریق وسایل حمل و نقل دریایی که بر اثر افزایش سهم بازار و تقاضای رو به تزاید بازار تجارت آزاد جهانی، به وجود آمده است.

ج) افزایش سطح و سرانه‌ی فعالیت‌های بندری، که مستلزم توسعه‌ی نقش بازاریابی بنادر است.

د) ضرورت توجه به کاهش هزینه‌ها، از طریق کوچک سازی موسسه‌ها و کاهش تعداد کارکنان، بهبود فرآیندها، ارتقای سطح کیفی خدمات و کالاها و توسعه‌ی پهنه و باند سرمایه‌گذاری‌های بنیانی و واسطه‌ی و نهایی، از طریق بهره‌برداری از منابع خارجی، به لحاظ عرضه‌ی ارزان خدمات و کالا و توفیق در رقابت در بازار مصرف جهانی.

ه) توسعه‌ی فن‌آوری در مسیر تحقق اهداف تجارت الکترونیک.

و) حذف فرآیندهای شغلی - حرفه‌ای مازاد، حاشیه‌ای و کم درآمد موجود و از همه مهم‌تر، پرداختن به آن چه که تحت عنوان «کسب معلومات و دانش و آگاهی، برای رشد و تعالی و هم ترازى با سطوح قابل قبول اقتصاد جهانی در حوزه تجارت حمل و نقل، به آن احتیاج است». در چنین شرایطی و باتوجه به گستردگی ارتباطات بین‌المللی، نیاز اساسی سازمان‌ها، ارایه خدمات بیشتر و مطلوب‌تر به «جامعه‌ی هدف» است که می‌تواند، بازار مصرف و تقاضای مصرف کنندگان، بازار سرمایه مالی و فنی و

مسالهی جذب و توسعهی سرمایه‌گذاری، بازار تولید و جا به جایی (حمل و نقل) تولیدات را شامل گردد، که این خود، مستلزم برخورداری از اطلاعات روزآمد و دستاوردهای مطالعاتی و پژوهشی است.

اما، آنچه که در یک فرآیند نهایی، می‌تواند در خدمت مقاصد فوق قرار گیرد، در واقع امر، اتکای به موضوع «نوآوری» است. موضوعی که از طریق «منابع فکری» و «بسترها و زمینه‌های وابسته به نشر و ترویج» آن، به دست می‌آید.

«نوآوری» به عنوان یک نیاز جدی و مسالهای پیچیده، که تحت تاثیر ابعاد مختلفی قرار دارد، در فضای تبادل آرای فکری و پژوهش و مطالعه، قابل پرورش و پردازش است و وجود یک «فصل نامه»، به عنوان فضایی که در قالب آن، بتوان کانون و ساحتی را برای جلب آرا و عقاید، تحقیقات و مطالعات، دیدگاه‌ها و نظریه‌ها، فراهم نمود و به پشتوانه‌ی آن قادر شد تا امکانی را مهیا ساخت که در «بهترین حالت ممکن» بتوان به «انواع بهترین» رویکردها و راه کارها، در زمینه «نوآوری» دست یافت، از جمله‌ی روش‌های مهم پیش روی است.

پرنداری نیت صحرا مکن	مرغ خانه، باهما پروا مکن
قصد موج و غره‌ی دریا مکن	چون نه‌ای بحری، به بحر اندر مشو
دست خود را تو ز کشتی وا مکن	ورکنی، پس گوشه‌ی کشتی بگیر
تکیه تو، بر پنجه و بر پا مکن	گر بیفتی هم در آن کشتی بیفت
بی معانی ترک این اسما مکن ^۳	میوه‌ی خامی، مقیم شاخ باش

حدود قابل توجهی از فعالیت ذاتی سازمان‌ها را، موضوع تحقیق و پژوهش و ایجاد

۳. کلیات شمس تبریزی، مولانا جلال‌الدین محمد مولوی، نشر امیرکبیر

شرایط برای تقویت این نهاد تشکیل می‌دهد. رویکرد توسعه طلبانه‌ی معاصر برای گسترش تحقیقات، نشانه‌ای از انجام اقدام‌های حمایتی، برای برطرف نمودن این نیاز است. در این راستا، یکی از وظایف مهم مدیریت همانا، «افزایش خزانه و گنجینه‌ی دانشی و علمی درون سازمان» هاست. نکته‌ای که از سویی می‌تواند به عنوان یک اقدام حمایتی از موضوع تحقیق و پژوهش باشد و از سویی دیگر، به عنوان ابزاری تلقی گردد، که هر اقدام عملی و اجرایی را، به پشتوانه‌ی یک اقدام مطالعاتی، علمی و پژوهشی، پیاده‌سازی و محقق نماید و یا به زبانی دیگر، هیچ اقدام اجرایی را، جز به پشتوانه‌ی یک کار شکافی علمی، انجام ندهد. ایده‌ای که صرفاً از طریق مدیریت دانش و مدیریت برای کسب یافته‌های مطالعاتی و پژوهشی، قابل پیاده‌سازی است.

دانسته است که، مدیریت بر سرمایه‌های غیرمادی و غیر ملموس، یا به عبارتی مدیریت بر دانش و فن‌آوری، از جمله قابلیت‌های ارشد و کاملاً حرفه‌ای مدیران محسوب و منظور می‌شود. به طور اساسی، دانش، فن‌آوری و علم، با سرمایه‌های مادی موجود که در قالب سرمایه‌های واسطه‌ای، بنیانی، مالی و پولی آن‌ها را می‌بینیم، تفاوت اساسی دارد. دانش و آگاهی عالمانه، منحصرأ به توسط «افراد خاص» یا «گروه‌های مطالعاتی» و یا «مجموعه‌های تحقیقاتی»، ایجاد می‌شود و پس از آن، به اتکای خروجی به دست آمده از این نهاده‌های فردی یا جمعی، و پیاده‌سازی آن‌ها، مورد استفاده قرار می‌گیرد، به همین دلیل، «مدیریت بر دانش» به «مهارت‌ها» و «ابزارها»ی کاملاً متفاوتی با مدیریت بر حرفه، مدیریت بر تاسیسات و سازمان‌ها و مدیریت بر منابع انسانی و سرمایه، نیازمند است.

به نحو اساسی، جاری سازی جریان تفکر و اندیشه به درون سازمان‌ها و پردازش این وجه از فعالیت سازمان‌ها، که به دانش و آگاهی علمی نیز، در کنار فعالیت‌های فنی -

حرفه‌ای توجه کنند، مستلزم اعمال مدیریت دانش از یک سو، و انجام سرمایه‌گذاری در زمینه‌ی علم و دانش، از سوی دیگر است. در این خصوص، یکی از نتایج به دست آمده، که توانسته است تا به بهترین نحو، در خدمت تامین اهداف سازمان‌ها باشد، این است که، سرمایه‌گذاری در زمینه‌ی مدیریت دانش و سرمایه‌گذاری در علم و دانش، می‌تواند، به ابعاد بهره‌برداری بیشتر و نگهداری و توسعه‌ی مطلوب‌تر سرمایه‌های فیزیکی (امکانات، ماشین آلات و تجهیزات) و ارتقای سطوح کارایی، خلاقیت و نوآوری منابع انسانی چه به صورت مستقیم و چه به وجه غیرمستقیم کمک و یاری رساند. این مزیت و دستاورد ویژه، ناشی از این عملکرد است که :

سرمایه‌گذاری در زمینه‌های مدیریت و تولید علم و دانش، به این دلیل که به راه کارهای سرمایه‌گذاری و پیش‌بینی نیازهای آینده و آتیه‌سنجی می‌پردازد، و شیوه‌های بهره‌برداری کننده از منابع را، با اتکا به روش‌های علمی، با رعایت صرفه و صلاح اقتصادی همراه می‌سازد و با معرفی راه کارهای تازه در بازاریابی - توزیع و خلق نوآوری در تولید و رقابت، کوتاه می‌کند، لذا، به پشتوانه‌ی وجود این مزیت‌ها سازمان‌ها قادر می‌شوند تا با «نرخ بهره بهره‌وری» بالاتر، از قابلیت‌های در اختیار خود، بهره‌برداری کنند.

براین اساس، ایجاد فضایی که ناشی از آن، رویکردهای مدیریت بر دانش ترویج گردند و متبادر از آن، امکانی فراهم آید که نسبت به شناخت آگاهی‌ها و افزایش خزانه‌ی دانشی، ایجاد انگیزه و شوق شود، می‌تواند منجر به تقویت و ساماندهی بخشی از منشور فکری و راهبردی مرکز تحقیقات، در ساماندهی و یکپارچه سازی مدیریت تحقیق و توسعه و توضیح و توسعه پیوند تحقیقات و تصمیم‌سازی‌ها گردد.

تامین این چنین اهدافی، طبعاً به ملزوم‌ها و امکانات احتیاج دارد که نشر یک فصل

نامه، می‌تواند به عنوان بخشی از اقدام فرهنگی خاص این نوع رویکردهای حمایتی، تلقی گردد. فصل‌نامه‌ای که می‌تواند رویکردهای هدفی و انتظارهای زیر را تامین نماید.

(۱) مسالهی زمان برای دسترسی به نوآوری، از جمله مسایل پیچیده‌ی عصر حاضر است. شتاب ارتباطات به پشتوانه‌ی وسایل الکترونیک معاصر، هیچ تاخیری را برای جاماندگی نمی‌پذیرد. براین اساس، «سرعت» از جمله‌ی راه کارها، برای رسیدن به نوآوری است.

شناخت زمینه‌های سرعت و شناخت فرصت‌ها، اقدامی بسیار مهم برای رسیدن به نوآوری‌هاست و آنچه که در این میان حایز اهمیت می‌نماید وجود یک هم‌افزایی و هم‌اندیشی خاص فکری است که از طریق یک سامانه‌ی مشخص، قادر به تبیین آن می‌گردد.

وجود یک فصل‌نامه، کانونی برای ایجاد این سامانه است که به وسیله‌ی آن، امکانی برای هم‌افزایی فکری فراهم می‌آید تا که در فضای فرهنگی آن، نخبگان فکری و منابع انسانی علاقمند به نشر یافته‌های آکادمیک و تجربی، یافته‌های خود را، مطرح نمایند. این سامانه، فرصتی است که زمان مناسب را، برای دسترسی به نوآوری‌ها و ایده‌های خلاق، فراهم می‌آورد.

(۲) ترویج فرهنگ پژوهش، بر محوریت آنچه که منشور مرکز تحقیقات می‌نامیم، نیازمند پردازش و پرورش مستمر است. وجود فصل‌نامه، جریان روان‌اندیشه‌ای است که باعث، حفظ حیات و پویایی این فرهنگ می‌شود. هر شماره که انتشار می‌یابد، حامل بارهای فکری و ارزشی بسیار است که در هر نوبت، خونی تازه به جریان این فرهنگ می‌دهد.

(۳) نوآوری، به عنوان یک اصل حیاتی، تعابیری گوناگون دارد. از آن جمله، الهام

پذیری، خلاقیت، یادگیری و سفر به ناشناخته‌هاست. فصل نامه، وضع درپچه‌ای برای ورود به نوآوری، بر محور این نوع از تعبیرهاست.

۴) یکی از راه‌های مقابله با مشکلات ناشی از پیش‌بینی‌های نامشخص، حرکت در مسیر وضع کانون‌های پیش‌بینی کننده‌ی شرایط مشخص است. این مهم از طریق نهادهای فرهنگی به دست می‌آید. نهادهایی که می‌توانند، کانونی برای تمرکز فکری منابع انسانی درون و برون سازمانی باشند.

بدون شک، وجود این فصل نامه، به مثابه‌ی وجود کانونی است که می‌تواند باعث شکل‌گیری نگرش‌های پیش‌بینی کننده از شرایط پیش‌روی باشد. ایجاد محیطی متناسب با رویکردهای فرهنگی که جز بر راستای ارزش‌گذاری برای موقعیت‌های علمی و احترام نهادن به جایگاه پژوهش و تحقیق هدف دیگری ندارند و در این راستا توفیق خود را، در آن می‌بینند که بتوانند، نسبت به برانگیختن احترام، برای جایگاه تحقیق و پژوهش فعالیت کنند به طور قطع قادر خواهند شد تا در پرتو برون داده‌های موثر و مفید، نسبت به تعمیم این هدف، موفق گردند.

۵) برای نوآوری‌های موثر، مهم‌ترین دانش، دانش پنهان نزد افراد است، ایجاد فرصت و فضا، برای حضور این دسته از افراد، که کانون یک فصل نامه تحقیقی - پژوهشی می‌تواند، مصداقی عینی برای آن باشد، گامی برای دست یافتن به این دانش پنهان است.

۶) با ایجاد ارتباط علمی بین افراد، بین سازمان‌ها و بین مجموعه‌های درون سازمانی، می‌توان به تولید دانش، نوآوری و خلاقیت سرعت داد، و به این ترتیب فضایی را برای تشکیل دانش‌های مکمل، مشارکت بخشی و هم‌افزایی فراهم آورد. فصل نامه، فرصتی برای تشکیل این محور ارتباطی بین افراد، بین

سازمان‌ها و بین مجموعه‌های درون سازمانی است که با جمع‌آوری آرای آنان، زمینه و امکان لازم را بر عینیت بخشاندن به هم افزایی دانش‌ها فراهم می‌سازد. این فرآیند، تجمع دانش نیز نامیده می‌شود.

بنابراین، فصل نامه را می‌توان، کانونی متشکل از مجموع دانش‌ها و تجارب حاصل از مهارت‌ها، یافته‌ها و تجربه اندوزی‌های فردی تمام کارکنان سازمان و تک تک واحدهای سازمانی دانست که مخاطبان زیر را شامل می‌شود.

- (۱) حوزه‌های مطالعاتی - پژوهشی و مراکز تحقیق و توسعه‌ی مرتبط با حمل و نقل دریایی و سایر موسسه‌ها و سازمان‌های وابسته.
- (۲) مدیریت و نظام برنامه‌ریزی در حوزه‌های دریایی و بندری.
- (۳) کارشناسان، مدیران اجرایی و واحدهای برنامه‌ریزی در سازمان بنادر و کشتیرانی.
- (۴) مراکز آموزشی و دانشگاهی مرتبط با رشته‌ها و تخصص‌های دریایی و بندری حمل و نقل دریایی و کشتیرانی.
- (۵) موسسات حقوقی با تاکید بر حقوق دریایی، موسسات خدماتی و کشتیرانی، انجمن‌ها و نهادهای صنعتی در حوزه‌ی دریایی و بندری و کشتیرانی.

بر آن بودم که فرهنگی بجویم   که آن مه، رو نهد رویی به رویم
 بگفتم یک سخن دارم به خاطر   به پیش آ، تا بگوش تو بگویم

نباشد بی‌حیات آن نقش کو کرد

کمین نقشش منم، در های و هویم

در خاتمه، با کلمه و کلامی برخاسته از علاقه‌ای شوریده به جستن و عشق به یافتن، پذیرای اشاره‌ها، تفصیلات و رهنمودهای شما؛ گهر اندیشان پهنه‌ی خاک، این بزرگ

معدن ثروت هستیم. حاصل کار، محصول تک تک اندیشه‌هاست وقتی که از مفهوم فرد خارج و به مفهوم جمع وارد می‌شوند.

ما همگی، قدر این هم افزایی‌ها و هم اندیشی‌ها را، در تجلی اختراعات و اکتشافات می‌بینیم. دعا می‌کنیم تا که همیشه چشم به این تجلیات دوزیم.

فرش معنا، به تار اندیشه و پود مشارکت فکری و یدی بافته می‌شود. گام بر آن، زیباست آن هنگام که دست در دست هم نهیم، حتی اگر در نظریه، گاه ناساز باشیم.

مرکز تحقیقات سازمان بنادر و کشتیرانی

Archive of SID